

שיעורו מיל ואפי' כשורדע סהכסן סאנקידי אה סאיציניס עמוד
 צענודיס וסי' מוילא ססיוס שייעורו מיל אעפי"ב יבול לולוח אה
 הקרנן אף כשיעשה שייעור מיל מפא"כ צה ססיוס צנצנ דליא
 לפס רק כשיעוים ענין ססווא מליד סענודס מפא"כ ססיוס כדי
 מיל דליאו מליד ענודס ואס סהא כשייעור מיל לא קקרא כלל
 ססיוס צנצנ כיון דאין זא מליד ססיוס ורק דהוי כואחל צנצ
 צענין חיס חילול צנצ אחר ולא אענין ססיוס כלל כיון דססיוס
 לא צני ססיוס שייעור מיל ואף דליכא אף צפוסת שייעור מיל
 איקורא דתל' שייעור מיל סהל לפי קופי' סגוי' איקורי צענעל
 ודאי לא קספי' ודוקא לפי סאנקקא דמחקר לה רב אפי' מירי
 סנאוס קספי' או לאוי קספי' אלא איקורי צענעל קא סספי' מפא"כ
 לפי פירכא סגוי' דוי ססיוס צנצנ צנעל כוי לא מייירי מליקורי
 צענעל. וגם אפסיר ללרד למרן קופי' סעטיר סולך סה"ל סווא
 דלא מוקי' צינצווס צמלימא הקרנן מפוס כיון דמקיי' סאליה אף
 צניגרי' מלה ובקוי' סונחמ כסן סה"ל על סא דמקרי' ואפי' צנצנ
 ואף דלעפי' סייך צוה זד ססיוס צנצנ על כל סאליה דיוחר
 מוגרי' מלה כיון דלכסמילה מלה למלוח סקרינן ככל מלימא ללי
 ובצוואר צענצ'ס פ"ד סווא' איקורי מוצא מיל' י"ל דציוחר עוגרי'
 מלה דאין צו מיוצ כלל צוב לא צני כסוסה סווא דכ' סעטיר
 סולך ליייק דמלימא צני כסוסה י"ל דסיינו רק על סיוצ דגריד
 מלה מפא"כ על סוומר ועל סגריד' מלה אין צו מיוצ דסענצ רק
 איקורא דתל' שייעור דגרי' סווי' ססוסה מפאנצ סה"ל ובכר
 כסנחי דלפי קופי' סנאוח דז' ססיוס צנצנ צנעל צווא' לא
 סספי' איקורא צענעל :

צנצווס מפאנצ סה"ל קוי' סונחמ כסן סווא דלפי' צנצ'ס
 פ"י צגריד' מלה מפוס דעפי' סוי' מלי' שייעור דסי' צנצ'ס
 סיייעור מיל י"ב סוי' כח' שייעור ולא עור אלא דנזא אדא
 ס סכנצנצ לסקור סיוון סנצווס מפאנצ' סה"ל מפוס דסאלימא
 דגרי' אחר לא סוי' צבלל סה' שייעור ורק דליאו ככלל מפאנצ
 סאעניד' ספי' סווא צרי'ס י"ל דכאן לענין ספי' דלריד
 ו כסיייעור מיל יסחא ציוחר דליווס לענין סה' שייעור לווער
 צפוסת מפיייעור מיל סייך צ' מפאנצ עיצוד ורק דשייעורא
 סנצנ חיסה רק כספסה שייעור מיל וצפוסת מפיייעור מיל
 זלי' סיייעור סווס מדיעיעל דליסנא סל סעטיר סולך סה"ל
 סו סה"ל דכ' דרייק מפאן סס"ע דצפוסת מפיל כיון דלא
 צבר לא מווי' דיווס לרין ונצטל דלא מווי' חאי' חאפי' סנצנל
 צן דורכאפי' עטוע דצפוסת מפיל סוי' כאלו לא סנצנל
 צייך דצווא' חינו צבלל ס"ס חונס לא דיעמי סוס דיוק
 סס"ע פ"ו מפ"י מיל' סה"ל י' לזא דיוסין דצפוסת מפיייעור
 ללא סנצנל כואכל צייך ורק י"ל דצני' שייעורא דתי' ככל
 ס סאלימא' לגבי מפאנצ סנצנ וכן י"ס דרייק מפיי' צפוסת'
 מפיק ס' ד"ג צחלק יו"ד למרן ססוי' סגודלה סעל דצני'
 סה"ל מפאנודא דקאמור כדי סילוך ד' מפילין ועפי' דצני' סס'
 ילא וככר צנמי כלל סילוך מיל על עיצוד מיל' מדייקינן
 יוקא דצני' ספי' שייעורין כוונ לגנל ולספלה ולנע"י וגם צפוסת'
 מפ"צ ס' ל"ע צחלק יו"ד מפרן דצני' סס סוס ועפי' כיון
 וכר שייעורא דמיל כלל צנמי ורק דמדייקינן מדיווא דנצל
 ז' ולנע"י מפ"ל לרייק דצפוסת מפיל חינו צו מפאנצ סעיצוד
 לא אף סא יעמא דיסו מפאנצ עיצוד ורק דאין צו שייעור
 אר סיייעורי' דצנצ סוב יסחא דיווס לגנל ולספיל' ולנע"י
 צו ספי' שייעורי' דסיינו שייעורא דדי' מפילין ושייעורא דמיל'.
 אס כיוס דצני' ססוסה מפאנצ סה"ל דאף צגריד' מלה
 סו ספי' שייעור י"ס לי' לסוסיק' צהירלו דלא למקריד' דלסוק
 דמקריד' ואפי' צנצנ חיי' מפוס דליכא צ' איקורא דמיל'
 ז"ל דססודס מיי' אפי' צוואנצ ספי' צו סיוצ גוור דסיינו
 צמלח כסיייעור ולא צגריד' מלה לצד כיון דמליה לולוח
 לימח ללי'. ועה ססספי' ע"ז סונחמ כסן דליכ' לא סוי' דמי
 מו צני' קלימס סענודר דלס קקל' ציוס כסר חינו דווח
 י"ל דז"ל דליון דרעוין עולוס יפה דנענעל צקלימס ענודר סא
 זלך ציוס לא סוי' סוס חילול סנצנ כלל וכלל מפא"כ כאן
 אף סא מלה צגריד' מלה י"ב י"ס צו איקורי דמיל' סוב יבול
 אף דסי' צו שייעורא דסיוצ סנאוס וסקילה כיון דצנצ
 צניצוד וכצוואר ציווא דף ע"ז מפ"י אפי' לא לריך לאסדורי'
 וצנדי' צליקוי קל דנין כן וצין כן צו איקורא דלי'
 וצויר וכן סן סגרי'ס צענעלס י"ל י"ב לענין קופי' סעטיר
 מפלימא סוי' פסוס מפיייעור מיל דהא עפי' י"ס גס צפוסת'
 מיל איקורא דתל' שייעור ולא גרע מוגריד' מלה דכ' צנפי'
 סה"ל דהוי ס"ס חאי' י"ס למרן לולוח דליכערך קירא למקרי'
 ואפי' צפוסת צמלוח שייעור מיל ובכר' סעטיר סולך צענעל
 סספי' ע"ז סעטיר סולך דליכ' לא דמי סנצנ כיון דיכול
 מלוח מלימא צני' דמי' ועדנעס ג"כ לקלימס סענודר דלס
 ציוס כסר לא דמי סנצנ ולפי סה"ל כסר זא סרעוין וכמו"ע
 אס יוקל' ציוס לא סוי' סוס חילול סנצנ מפא"כ צלח
 וצויר מלימא דליכא ג"כ איקורא דמיל' סוב ח"ל לאסדורי'
 י' צני' חילול דסיוצ סנאוס וסקילה כיון דצנצ סוומר צניציר
 כס ען סעטיר סולך צענעל מפענע דלא ס"ל כלל אף סציר
 לימח גריד' אחר סוי' מיל' שייעור דמיל' סוב ח"ל לאסדורי'
 סיייעור ח"כ עה סקסס סהי' צססמל' סדיצור סה"ל ד'
 ע דמסוי' סה' מפוע דמלימא ללי' לא סוי' מלימא גנודס
 סחי' עני' מפוס ועצד מיוסלקינן לגבי סווחת יו"ע
 מלימא ללי' ולא מלימא קרימס יע"ס סהארין צוה ולפי'
 מללכס ספי' צו סיוצ סנאוס וסקילה נה רבו לסחי' מפוס
 יו"ע ולכך אפרו מלימא לקרימס מפא"כ מלימא ללי' דאין
 איקורא צענעל מפוס ח' שייעור ואפטר כיון דאף מיל'
 סקור מדלויי' סה' לא יסחא ליי' חלוק צין איקורא דלויי'
 י"ן איקור ספי' צו סיוצ סנאוס וסקילה. וסנצנ צמיל' למרן
 וער סולך סווא דמלימא קרנן חינו סוסה שייעור מיל צוה
 ו גס עה סקססס עור צעטיר סולך דמיל' לא קאמור צנמי
 דף לג' ע"צ דור ססיוס צנצנ מפיל' דמיל' לא קאמור צנמי
 צ"ל מחרן דסא ליכא צמלימא קרנן סיוצ דמעטיר כלל
 וצנצ כיון דליאו סוסה כדי מיל' וצוה לא סייך לווער דליי'
 זסוס שייעור מיל דאין זא ככלל צנעלן זי' ססיוס דצני' כסוסה
 שייעור דלגבי ענודס לא צני' ססיוס שייעור מיל ואפי' מלי'
 צססיוס שייעור מיל ואף דכנצנצ למרן כמ"ע סעטיר סולך
 דליכערך קירא דמקריד' ואפי' צנצנ דלפי' צפוסת שייעור
 ז' דלי' ססן סווא ח' סקרנן לוקוק אס לא יסחא

סימן ו

בענין סה דלריד לגבר צוקוס דליכא לצרוי סא סווא מדלוי'
 או רק מדרבנן וענין קספ דרצנן דליכא חוקת
 מלוח ערוס סל י"ע ולא מוכר סירטל קורס ספסא לגוי' אה
 סמונן סלו כלל. והנכ ססוספוס סה"ל סיי' על אופן ספי' ליטראל
 צפוספוס סלו פסוס מפולך סלי'ס ומועיל' סוי' לאחר ספסא
 סענודס סמון סל יטראל סענבר עליו ספסא פסוס מוכר צנדי'
 צמלוח סל עכ"ס וסנצ אן לסאלה סזא' דמיון להצוואר צ'ס'
 מוקי' ס' סווי' ס"ק א' ועמצי' סס ען סאלה ארי' וגם צחק
 יעקב ענודר מוס דססס חיי' סולקין ססוספוס אחר ספסא
 מפא"כ סה' סנפאר סענודסות גס אחר ספסא. והנכ ססוסה
 סאללה מפפארל מוגרי' ספוסקיס צפסיוס אן ורק מפונת סנצ'
 מפנצ סכסוס מפעיל' צוה חזיה סוומרוס וכפי' סלצי' דצני' חיי'
 ולריך לענין אס י"ס לסס עוקוס אס ללו ומועיל' י"ס עססעק מוס
 חיה עיון ססייך ליו"ד סיי' קיי' צענין סה דלריד לגבר צוקוס
 דליכא לצרוי' לקוק צין צרוצ צין צחוקס וצין צני' כפי' חילוקי'
 דיוס סצפוסקיס צוס אס סווא סיוצ' דלויי' סה' או רק מדרבנן
 וגם מפסעק מוס לענין ספי'קא דרצנן צמקוס חוקת איקורי לכך
 מפנודך לצוה סלרובס ואסחיל וקורוס צמנודס גוף סאללה עפי'
 פסיוס דצני' ספוסקיס דסי' ענודר דצני' סווי' סיי' סווי'
 ס"ק ע"צ דצנין צווי' דצמיל ען סוורס אף דלריד ציוור מדרבנן
 כסנעטיר קורס ספסא צפוסת עפי' מיל' כיון דווחר ען סוורס
 סוב לא קספי' צו לאחר ספסא ומצי' סווי' רלי' עסעקי' י"ב
 דסס דסיינו סמון מוקסס ופסוע דאין חילוק צוס צין יעצ' ציעצ'
 לצין לה צלח כיון דאף לה צלח סנעטיר צרוצ עוחר ען סוורס
 וסוב לא קספו וודרצ' צענין זא י"ס קלח מיוורל ליצנ ציעצ' ען
 לה צלח וכצוואר סס צני' סווי' צמיל' ס"ק י"ל דציעצ' ענור
 לקיינו צפסא מפוס דעפי' סמון צני'ס וכן ענודר צמיל' סיי'
 סווי' ס"ק א' לענין קונת סקנוס דרינו כלל צלח דכסנעטיר
 צרוצ כיון דווחר להסווס מדילויי' סוורס וסנצ אף דכאן סיי'
 סווי' ס"ק ע"צ סה"ל כ' סווי' צוונ' סווי' סקסס עליו צנוור
 דלס צעלו צווי' דרעמח דליססי' לאחר ספסא אקורי ססס סיי'
 כסנעטיר סענודסות רק צוונס ז' דסווא כדי לסחי' לאחר ספסא
 מפא"כ צני' דסענודסות סווא רק מיל' עלנו מפונת ססוספוס ע"ס
 להסירטל עס סגוי' ורק דסירטל ענר ע"ז וסססס צפסא חלק
 סמון ספי' לו סמוך ססוספוס ח"כ סווא דיווס מופס לסלר סענודס
 סכנעטיר צלח כוונס סמון צמיל' סר צנדי' וענר עליו ספסא .
 ועור דסוקוק חיי' צני' סווי' ס"ק ד' כ' לפסס כוונס סווי' סווי'
 צנצ ספי' לפסס דצני' ססרי' דלס ציעלו צווי' דרעמח דלססי'
 לאחר ספסא אקורי חיי' דוקא צמיל' צווי' ציעצ' דכ' סווי' צני'ק
 י"ל דליקור לקיינו וסנצ סנעססות סגולון עי' זלמן סוגרי'ס זלסי'
 סקקרא צעס יד ספרי'ס על ס"ע עס צלר סיי' סקסס סקסס סקקרא
 סערי' ססוסה לא כ"כ צווי' פסוס עפי' דגריינן דלמח ענדי'
 ולססוסו מפא"כ צווי' צווי' פסוס עפי' דגריינן דלמח ענדי'
 כן סלח צמיל' יע"ס אפי' סף דרענ' יד ספרי'ס סווא רק כסנעטיר

בענין

סווא מדלוי'
 או רק מדרבנן וענין קספ דרצנן דליכא חוקת
 מלוח ערוס סל י"ע ולא מוכר סירטל קורס ספסא לגוי' אה
 סמונן סלו כלל. והנכ ססוספוס סה"ל סיי' על אופן ספי' ליטראל
 צפוספוס סלו פסוס מפולך סלי'ס ומועיל' סוי' לאחר ספסא
 סענודס סמון סל עכ"ס וסנצ אן לסאלה סזא' דמיון להצוואר צ'ס'
 מוקי' ס' סווי' ס"ק א' ועמצי' סס ען סאלה ארי' וגם צחק
 יעקב ענודר מוס דססס חיי' סולקין ססוספוס אחר ספסא
 מפא"כ סה' סנפאר סענודסות גס אחר ספסא. והנכ ססוסה
 סאללה מפפארל מוגרי' ספוסקיס צפסיוס אן ורק מפונת סנצ'
 מפנצ סכסוס מפעיל' צוה חזיה סוומרוס וכפי' סלצי' דצני' חיי'
 ולריך לענין אס י"ס לסס עוקוס אס ללו ומועיל' י"ס עססעק מוס
 חיה עיון ססייך ליו"ד סיי' קיי' צענין סה דלריד לגבר צוקוס
 דליכא לצרוי' לקוק צין צרוצ צין צחוקס וצין צני' כפי' חילוקי'
 דיוס סצפוסקיס צוס אס סווא סיוצ' דלויי' סה' או רק מדרבנן
 וגם מפסעק מוס לענין ספי'קא דרצנן צמקוס חוקת איקורי לכך
 מפנודך לצוה סלרובס ואסחיל וקורוס צמנודס גוף סאללה עפי'
 פסיוס דצני' ספוסקיס דסי' ענודר דצני' סווי' סיי' סווי'
 ס"ק ע"צ דצנין צווי' דצמיל ען סוורס אף דלריד ציוור מדרבנן
 כסנעטיר קורס ספסא צפוסת עפי' מיל' כיון דווחר ען סוורס
 סוב לא קספי' צו לאחר ספסא ומצי' סווי' רלי' עסעקי' י"ב
 דסס דסיינו סמון מוקסס ופסוע דאין חילוק צוס צין יעצ' ציעצ'
 לצין לה צלח כיון דאף לה צלח סנעטיר צרוצ עוחר ען סוורס
 וסוב לא קספו וודרצ' צענין זא י"ס קלח מיוורל ליצנ ציעצ' ען
 לה צלח וכצוואר סס צני' סווי' צמיל' ס"ק י"ל דציעצ' ענור
 לקיינו צפסא מפוס דעפי' סמון צני'ס וכן ענודר צמיל' סיי'
 סווי' ס"ק א' לענין קונת סקנוס דרינו כלל צלח דכסנעטיר
 צרוצ כיון דווחר להסווס מדילויי' סוורס וסנצ אף דכאן סיי'
 סווי' ס"ק ע"צ סה"ל כ' סווי' צוונ' סווי' סקסס עליו צנוור
 דלס צעלו צווי' דרעמח דליססי' לאחר ספסא אקורי ססס סיי'
 כסנעטיר סענודסות רק צוונס ז' דסווא כדי לסחי' לאחר ספסא
 מפא"כ צני' דסענודסות סווא רק מיל' עלנו מפונת ססוספוס ע"ס
 להסירטל עס סגוי' ורק דסירטל ענר ע"ז וסססס צפסא חלק
 סמון ספי' לו סמוך ססוספוס ח"כ סווא דיווס מופס לסלר סענודס
 סכנעטיר צלח כוונס סמון צמיל' סר צנדי' וענר עליו ספסא .
 ועור דסוקוק חיי' צני' סווי' ס"ק ד' כ' לפסס כוונס סווי' סווי'
 צנצ ספי' לפסס דצני' ססרי' דלס ציעלו צווי' דרעמח דלססי'
 לאחר ספסא אקורי חיי' דוקא צמיל' צווי' ציעצ' דכ' סווי' צני'ק
 י"ל דליקור לקיינו וסנצ סנעססות סגולון עי' זלמן סוגרי'ס זלסי'
 סקקרא צעס יד ספרי'ס על ס"ע עס צלר סיי' סקסס סקסס סקקרא
 סערי' ססוסה לא כ"כ צווי' פסוס עפי' דגריינן דלמח ענדי'
 ולססוסו מפא"כ צווי' צווי' פסוס עפי' דגריינן דלמח ענדי'
 כן סלח צמיל' יע"ס אפי' סף דרענ' יד ספרי'ס סווא רק כסנעטיר

הוא ואי אפשר לומר בזה שמעט כל הפאליטיקן משכר וייש

יראה הם של ישראלים כלו :

תשובה **א** שהדבר קשה מאוד לסמוך דלא קייל דמחן של

דקנים הזה שקנסו אותו לאסור בהגלה משום דקטער על כל

בי"ד שאסור לאחר הפסח אף בזבד בו אחר כמבואר בירושלמי

בפי' דפסחים ה"ב שרק דוקא בנר שמת בי"ד ובזבד ישראל חמנו

לאחר הפסח מותר מוכרח דבאופן זה בהפקד פשוט שהפקד

אדם חמנו בי"ד לירין דקייל כרי' דירושלמי גי'ל אחר שהפקד

אף שזבו בו אחרים שאין זה שום קנס להבעלים וכן אף בנר שמת

ובזבד ישראל נכסיו גי'כ לא חמנו אלא במת ארס הפסח דומיא

שמחוקי ישראל בהפקד חמנו בי"ד אכל במת ארס הפסח דומיא

חמנו אף לאחרים אף מפני שהוא דבר שאי אפשר כמעט במדינתו

אחרת אחרי אחרת איזה דברי היתר בזה ותי"ט יומני דעת בזה :

הנה האיסור שהחמירו חז"ל אף על אחרים לדעתו הוא מעט

שלא יבא שום סו'ע לעוברי עבירה החקורים לעובר על

אזה איסורים ובאיסור דלשונות החמון ראו שבו חקורים ביומם

לכן החמירו ואסרו שום אחרים לא יהיו מזה אף בשאר איסורים

יש מזה שלא קנסו אף בנר אחריו ובפסח לאחרים וכן יש שלא

קנסו רק בחמיר ולא בזבוג וכאן קנסו ואסרו אף לאחרים ואף

בשסא בזבוג או באונם כמו שהביא דרמב"ן בחיוביו לפסחים

ראיה מדין גזל חמון ועבר עליו הפסח שאומר הגזן להגזול הרי

שלא לפסד אף שהגזול לא שסה ברעיו ולא עבר כלל על כל יראה

והגזן שעבר על כל יראה [שאף שאינו שלו כמו שיבוא לפנינו

מהתיראלתא עכ"ז על חמון של ישראל ועבר כל מי שיש בידו לצבור

כמו שביארתי זה בפיה שלי בפיה דלישונות מהא דקאמר בבב"ב

למ"ב ז' ובא אחר וטרפו בחומר פסור שהכל מלמון עליו לצבור

וכן הגרי"א באר"ח סי' תמ"ז סי"ג י"א הביא הכנה ראיות ע"ז

טייט"ן [והגזן אין שום קנס בזה שהרי הוא מחמיר להגזול ועכ"ז

אסור בהנה ועטם ולכן החמירו חז"ל בזה וכו' וכן יש לנו לומר

הדבר קל שביניהם ולכן החמירו חז"ל בזה וכו' וכן יש לנו לומר

שהז"ל לא קנסו בזה אלא בישראל אף שהוא חסוד בכך אבל

בשאר עממים מחנה אסור בישראל אבל בישראל אומלל שנת

בפרסטיא שדי'ו כונו לענין שחמיה שחמיתו אסורה ודי'ו כעובר

ע"ז א' שאינו מבטל רשותו ואינו יכול לערד עם שכניו י"ל

שלענין קנס זה די'ט כונו אף לקולא דלא שייך לקונסו כיון שכבר

נפדו מעדת ישראל וכו'לא בזה כדבתי באר"ח שלי כענין מומר

לחל שנת בפרסטיא שדי'ו כונו שאינו יכול לערד עמו אם רק

לחמרה

שטוריים שגורו שטמון אף בבחמנו נראה לי לחקן שיטן להגוי

הבהמה מתנה ע"מ להחזיר לו לאחר השבת ואף שבחמון אסור זה

דעל זמות קיום המלאי שיש לו בחמון גי'כ עובר בב"י ובמ"ט

בפיה שלי בפיה מחינות [לא כהסבורים שאיסור הוא רק מדרבנן]

שאי התם דכתיב לא ימלא שהרי גם בקבל אחריות על חמנו

של גוי המופקד אליו גי'כ עובר משא"כ לענין שבינת בחמנו כשם

שמעבד שהוא של המקבל לכל די'י הסורה שאינו של המקבל

גם וג"כ אחריו נחשב גי'כ לענין שבינת בחמנו שהוא של המקבל

ואף שפניה שלי פסקתיו בדי'ת זה לענין שיעשה הגוי מלאכה

דלירייתא בבחמנו עכ"ז ציוון שלמו שאין הגוי עושה בה רק

מלאכה דרבנן יכולים לשמוך ע"ז ומה גם אם ימנה עם הגוי

שוכל לקיים המלאי גם בחורת דמי'ט שישום לו בחורת גוף הכחמה

הכבירה צ"ד הגוי לקיים מלאו כמות שירצה או בחורת גוף הכחמה

או בחורת הדמו'ס דודאי קונס הגוי בזה קנין גמור ועשה הגוי

בזה משיכה לחזירו ויחזיק בה וגם קנין סודר והאגדעלחג

ועשה זה בפרסום לפני קלטה כ"ל בזה לאורות בשעת הדוק

כזה והפסד כומרים :

ובדבר

המקרה אשר שאל לא אוכל להשיב לבתי'ר לטיע משבזה

בדורה שגלה שהרמזים מרחה המשנה דמקוואות מפני

הסוגיא דמ"ט זבחים וכן נראה מהרמב"ד כפי' בעב"ד ולמשנה

לטיע לטעות משטה בזה ע"ד דעת הסו'ם וסייעתו שטורב"ם דלא

כל הפרות שוות וכו' להחמיר בכל השיעורים שיהיו שיעור

המשנה גי'כ כולם וקשה עלינו לגרר אופן השיעורים הללו ע"כ

לא אוכל לטיע לשמוך בזה לטעות הלכה למעשה ואולי אם העמ

זומני ז"ה ה' בזה אודישו אי"ה. כן ייטיב לנות לטעות הלכה

בהמקוה כיון שהיא מלאה טי'ט אף דקי"ל הטביל את המטה

במקום הטיע פלחה לה עבילה שהמים מקדמין רש"י בשבת דף

ס"ה א' ובש"ז פירש בק"ן עבירה שחמל מפני ביומי' תשרי כ"ד

שלא יחזן הטיע תחת הרגלים ואף שהקשו עליו מהמשנה דפי'ט

דמקוואות להטביל צ"א את המטה עוברה שהמים מקדמין מירין

הר"י בשבת עם לחלק ממנה דבאדם נכנס הטיע צ"ן האצטות

וחז"ן ודרי"ק בזה :

סימן ה

שאלה שאלי כבוד תורתו אם יש למטה היתר במדינה

שהשדאלים תפסקו ומשהם חמון שלמס בפסח

שודרים על כל יראה וכל ימלא וישראלים חרדים עם אם חמרים

בחמון הוא של ישראל שעבר עליו הפסח שאף שחמ"א ישראל

טכ"ז סגית שאולה פטורה מן הלינים כיון שאין לו בה אף חלק קטן קנין עולמית [ומתיישבת בזה קושיית הסו'ם בזבוג דף כ"ז ב' די'ט

כל מי' ומיהו קשה ה"א גבי לינים מרבינן דשופות כ"י וממעטין סגית שאולתן] ולכן גבי חוסי לינים שסמ הגררים לקיים חמנה

וכיון שמרבה חוסי לינים של שותפות מקרא דעטו להם דיואלין בשל שותפות א"כ בעי"י וילאים גם בשאלים דלקיים חמנה אי"ל

ללאה בשל שותפות אם לא שילא גם בשאלו לכן לא ממעטין מלהם רק חוסיין גולים אבל בשאלים יולא בהם ודרי"ק בזה. ומענה

לא אוכל להבין דברי השיעור בשער לינים חלק ב' והובאו דברי באר"ח סי' י"א דיואל בחוסי לינים השאלים לו ואומר עם השיעור

הטעם הלאוהו הוא ולא הדרי בעיניו ובי"ה עם הגרי"א ז"ל באר"ח טעמו דכיון דהשאל לו ללאה בהם ממחמא השאל לו על אופן

שוכל ללאה בהם והיינו שיהי' ברשותו להחזיר לו דמי החמין עכ"פ בשאלו או שרפו וכפדמי גבי נט שפכתי בפיה שלי בפיה

אות קב"צ במחנה המלאי בננוף החפן היטון שחזרתי והיו ענינו כמו מחנה ע"מ להחזיר אבל בפיה שלי בפיה מחינות הילי פסקתיו

בזה הרבה דנימח דאף דהשאל לו היתה כוונתו על אופן שילא צ"ו וכן לשכרתי אם ישאל לו בפירוש להשתמש בהם מה שירצה על זמן

מה לא בפירוש על לינים או שילחם בפירוש שאין רעיו במחנה ע"מ להחזיר רק לשאלה ואם לא יוכל ללאה בק"ן לא איכפת לי ולא

יולא בהם אבל כפי שביארתי מוכרח מהגמרה כיון דנחמתי חוסי לינים של שותפין שיואלים בהם ממילא יולאים אף בשאלים ולא נחמתי

אלא חוסיין גולים כמו בזבוג שלא נחמתי אלא הגולה לא השאלה וע"כ בזה למעשה ודרי"ק בזה :

א דהר"ד א' ע"י שיש סכרה ששמה בזבוג י"ן נסך ומעטתי שמתי סכרה זו בשם הרשב"א אף שאני בגליון הגמרה שלי בחלוין

דף ה' א' ברש"י ד"ה אלא לוא ח"ק כ"י ה"א תנא חמירא ל"י שנת כעשים דהשעבד ע"י כופר בהקב"ה ואומלל שנת

כופר בזבוגו ומעיד שקר שלא שנת הקב"ה במעשה ברשותי ורשמתי עם בזה"ל א"ה עכ"ז למסור ענמו להריגה או להשפלות שנת

חטקה שנת מע"ז והטעם לזה נראה דהמחל שנת כופר בהקב"ה אבל אינו טמן חלקו לפסולים שאינו מחמון כשום דבר משא"כ

במורה בפ"י הוא טמן חסילות הקב"ה לפסולים ומעטם זה חלקים גם בקרבנותם דבחולל שנת בזבוג חמון מחמון שיהי' לחמ"כ

חלכ ושאריו ח"כ מחל"כ בפ"י שיש לה קרבן אחר ביחוד שחמ"א בזבוג וכן בקרבן ניצור וכן חלוקה ע"י דיני עיר האדחת שיש לה

דין מיוחד משא"כ בשבת ולכן נראה לי דהחומר לחלל שנת בפרסטיא אינו עושה בזבוג י"ן נסך כיון שאינו מודה בפ"י ולי'ע

אשפי' שתתא' ישראל הנה ומטה ג"כ להפרישו מהאיסור ונס
 לפניו יבוא אשר בשו"ת שלי כעמתי דגם בניו מזה להפרישו
 מאיסור אף שאין לוקח ע"י דוקא בקצן שאין הקצן בעצמו מלווה
 ואינו בד' חובצ' כלל יכול להיות שאין מלווין להפרישו] ואנכי
 כעמתי בגליון שלי על הש"ך ועיין בירושלמי דמאי' בפ"י דרופא
 חב"ד שמאיל' לחוב' ט"ה כותן לתוך ידו אבל לא לתוך פיו בדיא
 דמאי' אבל בודאי אפילו לתוך ידו איסור. משל חולה אבל משל
 רופא איסור אבל בבג' אפילו בודאי מותר [ר"ל הדב' הא' אינו
 מלווה על טבל לכן אף בודאי מותר להאכילו אפילו לתוך פיו]
 משל רופא איסור [ר"ל אף בבג' שאסור לו למכור טבל שלו בלא
 הסדירה לבג'ן] אם ה' אכמה"ח אפילו משל חולה איסור אלא יבוא
 לידו מקלה הרי שאסור אפילו משל הבג' ומשמע שהוא בביתו
 שיכול לטול מעצמו או שיש לו משמשין שיאכילו אותו עפ"י איסור
 טב"ס מדרבנן דלא כסברת הש"ך לחלק בין גוי ומותר ליתראל
 חשוד וכן קשה מזה על סברת הקו"ם והרא"ש בע"ז הג"ל והא'
 דבשב"ע ע"י מחי"ם ב"ס לו לגוי יש לומר דלא פליג על
 הירושלמי דגם הא' אין הדב' ברוב שיקריב הב"י בהבמה שהוא
 לוקח ד"ל כיון דיש לו משלו יקריב ממה שיש לו והא' דלא משגי'
 הבבלי ע"ז ד"ו על הקושיא דלא יוסי' לו כוס יין לומר והבמה"ח
 לבג' משום דהא' ספק האמת מתרן לו דלאיסורא דאורייתא ליכא
 אפילו בחובל האיסור בודאי אך אם רק שיכול לטול מעצמו.
 [א"ח] ואף היכא שאינו ברוב שיעבור ג"כ אינו מותר אלא דוקא
 ב"ס לו לעצמו לא היכא שאין לו רק מתי' לו לקנות כמו שהביא
 הגר"ח הג"ל רח"ה מהדר"ם שאסור למכור הישר לטובדי הא'ש
 שמה יעבדו בו ע"ז אף דמסתמא מתי' לקנות גם יערות אחרות]
 ור"ל לרעת הקו"ם והרא"ש דע"י הדיוטלמי אייבי בלי אשפר לו
 להחילה לטול בעצמו ולאכול ואין לו משמשין שימשו אותו בזה
 והוא איסור מורה כמו סך דלא יוסי' כוס יין למיר והבמה"ח
 לבג' או דלפחות לו בידים שאכל מוכף איסור אף ביכול לאכול
 בעצמו והאיסור דלפחות לו בידים נראה לי שאף בישראל גדול
 או אף בניו במקום שעובר אלפני עור שיה' הכו' להקטו וגם יש
 לומר דלגדול שמונה בזה איסור טפי מקצן אף אם הכו' גוי [ואף
 שיש לומר דקצן גרע מגוי ואשפר אף מיתראל גדול דלמא' אחא'
 למיסרד כשיראה שהגדול מוכן לו אבל הדעת נוסמת שאין לומר
 כן] וכן משמע מירי דאף אם לא ה' נומן לו ה' יעיל לטול דהשפח
 וא"ל דהפ' מירי דאף אם לא ה' נומן לו ה' יעיל לטול דהשפח
 ליכא משום לפני עור כ' דמיא' איסורא דרבנן איכא דאפילו קצן
 אוכל בעילות ב"ד מלווין להפרישו וכפ"י גדול שלא יסייע לו וכן
 נראה דאף גוי איסור לסייעו במה שנתנו עליו ואף שהוא
 שוגג שזה ענין מלפני עור כמו שביתרתי בשו"ת שלי במ"א אבל
 בלאפן שיכול לטול מעצמו ואינו סופת לו בידים שאין בלא' אלא
 איסור דרבנן והדבר הוא שלו יבול'ם לקיים סברת הש"ך [ואף
 שאינה מוכרחת סמיתרות כלאו מתיית הרבה שהרא"ש הסתיק
 עפ"י לשון הקו"ם] ובג"ת אומר דעתו וכן בהקו"ם ממא' לפעמים
 סמיתרות כלאו שלא רב אחד חירבם עכ"ז ב"ח איסור דרבנן כולל
 לסמוך על סברת הקו"ם דע"ז ושל סברת הש"ך] דאיסור מסייע
 ידי עוברי עבירה המוזהר בניטין דף ס"ח ובש"מ ובירושלמי שם
 ובשביעית במקום שלא שייך לפני עור מה"ת לא אחריו' לה'
 אלא בישראל חשוד שיכול לעשות תשובה כאמרם ע"ז ע"ז ב'
 ישראל חשוד קח עבדי השוב' ולכן בזה מחוק ידו ומנוע אותו
 מלשוב ובתורתך מלסייע אותו יקריב לתשובה משה"כ בעב"ס
 או בישראל מומר דפקד טפי ואינו עמיד לשוב בשום אופן וכל
 ב"ח"ה לא ישובו לא גזרו מלסייעו במקום שאין בלא' איסור מורה
 הלאו דלפני עור כלל. [א"ח] עיין רש"י בע"ז ד' ג"ה ב' ד"ה
 אבל דורכין כ"י ונכרי' לאו עובר עבירה הוא שלא לטובה שרי'
 הרי דרש"י חולק על סברת הקו"ם דע"ז וסובר דאף בניו בדב"ד
 שנתנוהו שלא לעשות איסור לסייעו] ואף אנו נימא דהקב"ה בישראל
 שמתנו שעבר עליו הפסח קנסו לאוסרו אף לאחיים לא קנסו אלא
 בישראל חשוד [כ"ד] שלא לסייע בזה אבל בישראל מומר שנתפטר
 טפי ואינו מומר לשוב בתשובה דיו' כעב"ס בזה אף לקולא ר"ל
 שמתנו שעבר עליו הפסח שחפרו לגוי לאחד הפסח לא יאסר לגוי
 לקנסו]

ומה' דיו' בניו או אף לקולא דיו' בניו לפניו שאינו אוסר
 חיד סוד עמו ולפי'ן אם שוכרין הימנו בפחות משו"ת ובע"ת
 ין דירתו משוכה כלל כשהיא בלא בעלים וי"ל מדרב"ה הרא"ש
 י' דוד סי' י"ג דדחיק לאשמהו חומרא דיתא דהדוקי' אינו
 י' והר"מ אומר דיש חומרא שאם אינו בניו אין יכולים לשוב
 זנו אף [א"ח] ל"ל דכות' הר"מ דלא האדוקי' הרי הוא בניו שוכרים
 זנו אף בפחות משו"ת ולהב"ד חשוב בפחות משו"ת ממש שהרי
 רג על פאשו"ת וכן שוכרין ממנו אפי' כבג"ת משא"כ אם הוא
 י' בניו אין שוכרין הימנו בפחות משו"ת ולא בג"ת וס"ה ממנו
 י' בהת הרא"ש מעליו וכן האחרונים שהביט ממנו דהישראל' ל"מ
 י' וכלל כלל ודחיקו בעצמם שהם שוכרים הימנו בשב"ת או לטען אם
 א' ולמה לא קאמר הבי"ט אם שוכרים הימנו בשב"ת או לטען אם
 א' יחיד במקומו דלא הוא בניו אינו אוסר מכלל דסופרים
 עיין קולא זו לשטר' הימנו בשב"ת או להחיר ביחיד הדד עמו
 א"ס נימא דהרי הוא בניו לא אחריו' זה ואף במומר גזר
 חי לא חשיב' בניו לקולא זו ועיין בהב"ב"ס בפ"ב מה"ע הלכה
 שכותב בישראל שאינו מורה בעב"ר אינו מתיב טרוב ואין
 ב"ן ממנו אלא מצפל רשות ונראה לי דבגמ' שא"ל לשטר'
 זנו אבל שכירות מופלת אף בישראל לא כמו שהביטו ממנו
 ובר דאין שכירות מופלת בישראל וע"ז מדרב"ה הכת"ב' שם
 א"ה שהמומר הוא בניו גזר' לגמרי אף לקולא שאינו אוסר
 קוס ישראל יחיד שמסיים שם וכן אם ה' ישראל אחד כשר
 האדוקי' בחז' ה"ז אוסר עליו עד שיבטל הרשות משמע משום
 יבד שפדוקי' אינו בניו לכן אוסר עליו כל עוד שלא ביטל
 שות אף שהישראל יחיד אבל אם ה' בניו לא ה' אוסר על
 אל היחיד כלל וע"ז ועיין במה שרשמתי על גליון הרי' במשנה
 ג' ר"י ר"ג מעט' בלדוקי' ובמ"א סי' ש"פ ס"ק ו' ומשמע דהרי'
 י' דלקולא לא ה' האדוקי' בניו אף לר"י דסובר דלדוקי' בניו
 י' וכן המומר לידון וע"ז למה לא יאמר הרי' ל"מ לפניו לשטר'
 וגו' בפחות משו"ת דלא הוא בניו שוכרין ממנו אפי' בפחות
 י' וחס אינו בניו אין שוכרין ממנו בפחות משו"ת ועיין בהרי'
 י' ר"י כ"י דס"ל דלדוקי' הרי' הוא בניו ואין שוכרין מן גזר'
 ב"ה ור"ל מן הכותי והלדוקי' וכסברת הר"מ ועד"ה מיה' דסובר
 ז' דכוח בניו עכ"ז לקולא לשטר' הימנו בשב"ת אינו בניו ור"י
 הש"ך ביר"ד סי' קצ"ח ס"ק ו' שמי"ש סמית' הקו"ם והרא"ש
 י' למ"ס שבת שגמ' ע"ז דף ו' ב' כתבו דלהבטי' איסור
 מרי"ם ולבג"ס אינו אוסר אלא דוקא בלי אשפר לו להשיג
 סוד ה"ה בלעזו אבל באשפר לו לקחת האיסור בעצמו אין
 וי"ל להבטי' לו ובמ"ס שבת כתב דאף ב"דלא קאי כהרי' עבדי
 אלא אף שהדורית'ה' לא קטבר עפ"י הא' לא גרע מקצן דב"ד
 וי"ל להפרישו עב"ס מדרבנן או אף מדאורייתא לפחות לו איסור
 הרא"ש במ"ס שבת דאפילו קצן אוכל בעילות ב"ד מלווין
 י' וישו' ובפ"י גדול שלא יסייע לו דב"ד הרא"ש מוה"ס דהא'
 י' דקצן אוכל בעילות אין ב"ד מלווין להפרישו ור"ל דכות'
 י' דע"ז דכיון דיש סברא דאפילו קצן אוכל בעילות ב"ד מלווין
 י' וישו' [ואף דלא קיי"ל כן אליב"ה דלמ"ת זה דוקא בקצן שאינו
 חובצ' משא"כ בגדול שהוא בד' חובצ' אף שאין בזה דיו' לפני
 עכ"ז מלווה הכו' להפרישו מהאיסור ומכפ"י שאסור לסייעו]
 וכל דיו' במשנה דניטין שאסור לסייע ידי עוברי עבירה ואף
 וי"ל לו טובה ולומר לחורג' בשביעית יס"ר וכדומה ג"כ יש
 י' בירושלמי דניטין פ' התקין ובשביעית פ"ה שאסור כשיב'
 ז' דהא' בעב"ס ר"ל שבע"ס בשבת לא שייך לפני עור לא
 מכלול משא"כ במקום שהגוי מלווה ע"ז גם בעב"ס יש
 ור לסייעו בדב"ד איסור אף שאין בזה משום לפני עור וכן
 הגר"ח ביר"ד סי' קצ"ח ס"ק י"ג עכ"ז הש"ך מחליט שלא
 ד' דב"ד הקו"ם והרא"ש אהד"י דבעב"ס או בגימ' כל שאין
 אשום לפני עור מה"ת ר"ל ב"ס לו משל עממו ויכול ליקח
 ז' ד"ו ב"ח ב' משום מסייע ידי עוברי עבירה כמו דשרי' בפירוש
 י' ע"ז יבוא ל' לגוי מדידה ואף איסור דרבנן אין בלא'
 י' ע"ז יבוא פ"ט על המומר למה השו' אוסר לגוי בזה דהא'

על כל יראה בזיכיה זו וגאמר דהירושלמי מדמה לה ב
בעלמא או דגאמר דהבבלי חולק בזה על הירושלמי וסוני
מהית על כל יראה בזיכיה כו או שגאמר דהירושל
דעוהיז אינה ממון מהית לענין חמץ שיטבור עליו על
ובמסקנת הבבלי פסחים דף מ"ז ב' דעוהיז עברי סוהיז
וסובר דתורבנן עריפ קעבר משליח בזיכיה גזולה כ
שלנו שיש לו בהחמץ וזות ריח והפסד ממון הוה לכו
מהית ועובר ע"ז בכל יראה מהית אף לדעת הגאונים
ללוד ולומר דהא חמץ אינו ברשות שהפאבריקע אינה
לו בה אלא סוהיז הוה שיהיה הריח והפסד שיצא מו
לו לפי חלקו וכן בהדברים השמרים והעשים בחומו יכ
שהו לא נקרח רשותו לענין חמץ פסחא לעבור ע"ז המונח
יראה ובבבלי ימלא והפסד לומר שחזר כזה אינו מקנה
להבעלי האלו כיון שאין לו שום שמוש פרטי שיהיה
לברו וגם אין לו קנין בחזר אף לשממח בו שעה א
וגרע אף מסוממח שהסוממח י"ז לו רשות להניח בה ל
וכל הקודם להניח בה איזה חפץ וזה בה לשעמה
הפאבריקע שעל אקניעיהם אין ענינה רק ללוד הפאבריק
הסמורה ולמוכרה והסמורה משועבדת לעולם לכל החי
לעסוק בזה ולקחת הריח כפי ערך הפריענענין שיש לו
אבל זכיה מיוחדת אין לו בזה חזק בשום אופן אף לא
אחת לכן י"ל דאף שגם האחר אין לו זכיה גזולה מוז
כזה אינו קונה לו שום דבר וכמו כן לענין חמץ לא כ
שמונה ברשותו אבל עכ"ז אין זה מוכרח. וכן אף א
כן עכ"ז לא תעיל אותו מלעבור על כל יראה שדוק
ברשות הגוי סוברים הגאונים שאינו עובר על כל
כשמונחת ברשות הפקר דבמונה ברשות הפקר אף הגאונים יו
על כל יראה ובבבלי כחשומר בירושלמי פ"ב דפסחים ה"ב
לך חמץ איזה ענין חמץ לא יראה לך חמץ לך אין אתה רואה או
פלטוהו איזה ענין ואפילו בפלטוהו כו מיד לך אין אתה רו
רואה בפלטוהו כשהפקירו קודם בישורו ומיד אפילו
כשהפקירו לאחר בישורו הרי מצוה דמעמט שאינו בר
מוטבר כיון שאינו גם ברשות המיוחד להגוי ורק כל הפסוד ה
הפקר והוה לי"ז לאחר הביטור והגוי להעתיק מ"ז בחזושי
פסחים דף מ"ז ב' ברשי ד"ה סוהיז והיטש פקדון כ
דלכתי לא מנח ל"ד כון כו וי"ל כיצ' יע' מלי ארבעת
פקדון הא לא נהמיב הישראל באחריותו של חלת חמ
מוחיב להעמידו ל"ד הכסן ול"ז שיתמיב באחריותו שו
ורק בפדיון הבן מוחיב באחריות עד שיצוה ל"ד כסן
במרות דף ר"א וכן בראשית הגז כמזבח בחומי פי' דח
שם קרח מיוחד משליח בשאר מתנות כהונה ול"ל דדעו
דעל חמץ של הסופקר ב"ד ישראל עובר הספקד אף כל
עליו אחריות שהכל ממוין עליו לעברו (ביק דף ל"ח ב'
נתמעט אלא של הקדש ושל גוי אינה רואה משמע דעל
עובר כל מי שרואה אותו לכן אומר רש"י דהו דוקא
שהבעלים עוברים עליו בכל יראה אוי כל ישראל ממוין
לעברו משליח בחמץ של תרומה שלא הניע ל"ד כסן שא
עובר עליו עניי"ן לא הניע ל"ד אוי כל ישראל אין מני
זה החמץ לעברו ועי"ן בהג"ה א' בסיומן חמץ וכן
הגאונים שהביא הרמב"ן פסקי דפסחים לא נתמעט בה
אף לפי הכתום בהמילתא אלא חמץ של ישראל החופי
הגוי אף שלא קבל הגוי אחריות זוה נקרא לשיעום שאינה
[ולפינו יצוה סמירי סברתו זו] אבל בחמו"ו של ישראל
ב"ד הישראל לא נתמעט בהמילתא ויעבור האפקד הישר
יראה ומשמע אף בלא קבלת אחריות כיון שהוא ישראל וגם
הוא של ישראל והפסד לומר דגם האפקד יעבור בכל
כיון שהפקד הכהו ישראל והפסד שכל ישראל עוברים ע"י
כשפסות הלשון בגמי' בי"ז כה"ל שהכל ממוין [עליו] לעברו
כזה לוחא לא נמחא לנו היסר בחמץ זה :

א

מה שיש ללוד ולמנוח קולא בזה דלפסד לומר דאף
עובר בכל הני אינו על כל יראה עכ"ז אפסד לומר
פסחה

לקטוהו ואין קונסים אותו בזה כ"ל. ובלש קשה ואי אפסד
לכ"ז משכ"ש שקנה מהשודים האלו אוי אם יכרימו עמי גדולי
ישראל אפול שיבא מכשורי גם בהיות זה לקנות ממנו בעמנו
ע"י חנושות גוי ואם לא יכרימו עמי ללכה ולמעשה אוי לא

עו"ד

שאל כמ"ר בהפאבריקען מרחם ויי"ש שחס על אקניעיהם
וכנראה ג"כ ששאלנו על איסור חמץ שעבר עליו הפסח
לקנות מהפאבריקע הוה לאחר הפסח והנה אף שד"ן היה ברוב שעל
חמץ שהוא משוקף עם הגוי ג"כ עובר הישראל על כל יראה וכל
ימלא אף דכתיב לך לא קחמעט אלא כל החמץ של הגוי לא כשהיה
משוקפת עם הגוי וכמו בעיר הגדחה דכתיב שללה ועכ"ז חפלים
של אשפי עיר הגדחה המסופים עם אשפי עיר אחרת עכ"כ
חלקם של אשפי עיר הגדחה נאמר ואין בזה שום ספק ואכמו
שהארכתי בזה בשנים בדין שיבתו בהמות בשנת המשותפת עם
הגוי אף עכ"ז יש ללוד ולומר דתוספות כו שא"י אפסד לו לקבל
חלקו בפ"ע בהסמורה הנמלה בהפאבריקע ומשועבדת היא שיהי'
כן לעולם בשותפות לעשות ולמכור ורק בערך שקוניעיהם לקבל
ריח בכל כנה יש לו זכות אבל לקבל חלקו בעומל אין לו שום
כח לעולם ולעולם חלקו משועבד לעסק לעסוק בה מכל לומר
דאין עוברים על חמץ כזה על כל יראה אם הרוב מהאקניערי'
הם גוים דהנה דעת הגאונים שחמו המופקד ב"ד גוי שאינו
ברשותו אינו עובר ואף שהגוי לא קבל עליו אחריות וכל דסברת
הגאונים כיון דקני"ל דהנן אינו ברשותו ורק בחמו"ו עשה אותו
כחילו ברשותו ד"ו שגאמר ששמו הכתוב כחילו ברשותו כשנמח
החמץ עכ"כ ב"דו או שגאמר שמויחד לו לא בר"ס הפסד [ולפינו
י"ז] יבוא ב"ד"ר המולקם על הגאונים בזה א"ך הם מפרשים
דברי המילתא הוה ויתבאר אשר דעת הגאונים דעת דחיה היא
כיון שאינו ברשות הישראל וכן חמו"ו של גוי המופקד ברשות הישראל
אינו עובר כיון שאינו יכול לעברו כן מפרשים דברי המילתא
ובבבלי לבאר דעת הגאונים ל"ל דחמו"ו של גוי ברשות ישראל
כשקבל עליו אחריות שגאמר ששובר על כל יראה אף שג"כ אינו
י"ז] לעברו ל"ל דסוברים דכיון דהוה באחריותו נעשה כשלו כיון
שהוא ברשותו ולכן נמחי"ב לעברו ולקלס להגוי הדמים משוב
שקבל עליו האחריות וא"כ נידון שלמו הא אין ב"דו לעבר החמץ
שמשועבד לעולם ללוד השותפות וכן לעכל את החמץ הוה אינו
י"ז] כיון שמוכר זה זכיה של אחר וכמו שביארתי בפ"ה של
בפ"ה דלשונות שאינו יכול להפקיר רק זכיה של אחר שגאמר
בה זכיה של אחר וכן לעכל רק זכיהו שיש לו בה אינו יכול וכן
אמרו בירושלמי דפסחים ה"ג גבי הפרשת חלה עומה דמקשה
ויפרישה ויטליכה לאתפס ומתין יש אחר מפקד דבר שאינו של
[ר"ל כיון שפקד החמץ אינו של רק זכיהו של שגאמר בה שוד זכיה
בזה אינו יכול להפקיר ולבול זכיהו זו כיון ששגאמר בה שוד זכיה
לאחר] [בפ"ה של זכיה דלשונות כתבתי שאף אם משייר לעממו
אחר זכות בהספן אינו יכול להפקיר החפץ והבאחי ע"ז ראה
מהירושלמי דגיטין פ' מי שחמו ואחי' להאריך בזמן ואין לו דרך
אלא למכור זכותו או ליתן להם זכותו קודם זמן איסורו יש לומר
דזכות שיש לו בכריחו סוהיז וכן הפסד שסובל בהפסד החמץ
ל"ג מטוהיז למ"ד דסובר דהוה ממון וזכה האופן שיש לו ריח
והפסד מהחמץ אף שנחלט שאינו של עכ"ז יעבור ע"ז החמץ על
כל יראה וכל ימלא אף לדעת הגאונים דזכיה גזולה כו הוה ממון
לכ"ע [ולכן אף דגבי חמץ קני"ל דעוהיז אינה ממון כיון שבחמת
אינה של רק הטורה עשהה אותו כשלו הי"ז שאין לו בהי"ז
רק סוהיז אינה ממון וכמו שביארתי בחזושי למ"ס קדושין ואחי'ו
להאריך בזה זכיה גזולה כו שיש לו ריח והפסד ממון הוה ממון
לכ"ע ועובר עליה בכל יראה] ולי"ע בדין זה דלפסד לומר דאף
למאן דסובר דעוהיז ממון עכ"ז אינו עובר על כל יראה אלא
מורבנן וכנראה מהירושלמי דפסחים פ"ג ה"ג דחומה שם פלוגתא
דריש ורי"א לפלוגתא דריש ורי"א שחלקו גבי כסר שמתעבר דמו
במאן ד' אם יומר טוב לעבור בשותף או בקום ועשה ובחזושי
למ"ס ר"ה ב"ארכי דלא הוה אלא איסור דרבען דמחויי בכל סוסף
או כל סוגרע ואחי'ו להאריך בזה א"ך אף אם נחלי"ע דעובר מהית

דלעיל אמר דאין הוגב אמר הוגב משלם משום דאין הצעלים יעולים להקדישו [ואינו נמשך בימו של גב בית האיש הכותב בקרא וגוב מציב האיש חה ינקרא אינו ברשות] [וגוב מציב הכפיד משלם כפל ודויק כי האמת כוונתי בדברי כריי ואפשר לדחוק ולקיים הגירסא הכתובה לפעמי וגוב מציב האיש ולא מציב הקיד והכל הכונה להוכיח מדין הכפל דאם הקדישו הצעלים וגוב אחיז שוב לזימ הכונה להוכיח ופסוד מן הכפל וגוב מציב הכפיד עוד הוכיח להצטלים ומשלים כפל להצטלים דנקרא על רשות הכפיד רשות המפקד ונקרא וגוב מציב האיש וכיכ הכה דנחמטע הקיד מחמה רואה של גבוה אלל רשות הכפיד לא נחמטע ודויק והמילתא דנחמטע שלך שיטתו ביד הגוי משום שאינו ברשותו גראה דהכונה בחופן שגול הגוי מומט אף שלא מתיישב ופירין של ישראל הוא עכ"ז אינו טובר שאינו ברשותו כמו שקרא אינו ברשותו לענין הקיד שאינו יכול להקדישו וכן אין לו זכות בהכפל שנקרא אינו ברשותו כמו כן נקרא אינו ברשותו לענין שלא יעבור עליו צבל יראה ובל ימלא וכן חמנו של גוי ברשות שגול ישראל דנחמטע המכילתא שאינו טובר צבל יראה גיב הכונה שגול ישראל מהגוי גיב אינו טובר לצער דהא הוי אינו שלו כי שלא מתיישב הגוי וכמו שאינו יכול להקדישו ואם נגבו חמנו אין הוגב משלם כפל לא להגזין היה כיון שאינו שלו [וכן אינו משלם להצטלים משום שאינו ברשותו] ולכן אינו טובר הגזין גיב על צל יראה על חמנו זה שהוא של הגוי ואי משום דדייב בחמיותו דהא ליריך לקיים והשיב את הגזילה אפשר לומר דהא אינו מוגב צנוי דדוקא בישראל מחמיצ הגזין בחמיותו הגזילה משום דכתיב והשיב את הגזילה אשר גול דחמיצ לקיים האמתו דהשיב אלל צביי אף דאסור לגזולו וכל זמן שהגזילה תי מחויב הכנה להחזירה עכ"ז אין צוה חייב אחריות ואם נחמטע של גוי מדין שומרים ולכן אינו טובר עליו דכ"ז שיהא צעיתו הוי של גוי דהא לא קיי לה וכשיאבד אין עליו שום אחריות ודויק צוה כי הוא נכון וברור בטובת כריי ז"ל ליישב דבריו וגם המכילתא מתיישבת צוה ונפתרו דברי הגאונים. זה אשר מלאה לכתוב לכבודו צעיתו אלה ויכול לשולחם לגדולי דורנו הלנים צעתיק. הלמות אלל חס לו להרעים דברי צמיצ כי אחיז משולם אמרתק מזה משני פעמים האחד דדברי תורה קיייל שיהי צמור כמבואר סוכה מיצ צי ומריק טיז צי והשיב חמנו כעת במקום מיש הרעים והתלמידים ישמו וימותו כי עמי מקלו יגיד לו כל הויקל כו ואינו רולה שיתחלל עם שמיים טיקילו הרבה יוסר מלשך נכון עפי דרין ועוד טעמים כמובס עמדי לזאת לא ארשה להרעים דברי צמיצ ואלא מלת כבודו צבדכה ישלח היות ברבותו ככל ענינו כחפנו וכחפן ידיו מלצ ועפס מוקירו כעריכו :

לג לאסור חמנו הזה וכמו בחמנו של גוי שקבל עליו הישראל אחריות דאף דעובר עליו על צי עכ"ז אין חמנו אסר כמבואר בירושלמי צביי דפסחים [והיזאו אחי צביי וכן דין שנתקין צוה וזיל הירושלמי עם הפקיד אללו ליריך ייחד לו בית איז לצער לא יעירו לאחז הפסח מה הוא יקאי על דיעא דרישא דהפקיד [אלא ליריך לצער ושאל מיי שאם לא יעירו ועבר עליו צבל יראה מה דין חמנו הזה הפסח אם קפסו אותו לאסורו כדון חמנו של ישראל שעבר פסח אייר כיון שאין חמנו של ישראל לא קפסו אותו צוה צבר עיז צבל יראה] ועס רי יוסה אמר מותר ורי יוסה סוד אמר רי יוסה [כן הגיה אחי הכל ובכין הוא] חמנו הוא ישראל הוא שעובר עליו ולא יעירו [כי ל דיון דחמנו אל הגוי לכן אף שהישראל עבר עליו צבל יראה לא קפסו אחיזי לאסורו בהמה] וכן יש לגוד ולומר כיון דהרוב וקלינאמערין ורוב האקיעס מגלאים צדי גויס הוי חמנו על צי חלק הישראלים כדון חמנו שנתערב ברוב קורס הפסח זי על מערבות חמנו דמין צמיצ שנתבטל ברוב לאסורו ואפסח בהמה גזל הכל יעולים לעשות סניפין להחיר לאכול זה שעבר עליו הפסח וכל זה אחיז סוכה להלכה ולהמשה ימו עמי עוד גדולי ישראל לזה הגיי גיב מערק ליטול בקורא ואם לא יסימו לזה עיז לבר לא אסמור להקל :

[זי זה צבדכס גאלויס שהבאחי למטלה צמה שסמכו על האכילתא לטורות שהישראל המפקד חמנו ציד גוי אף כל הגוי אחריות מוקירי אינו ברשותו ולא קעבר על צל גיי להטעות מיצ צוה צמידוץ לפסחים על הראש פיך ! הראש עם אחיז שהיצי דברי הגאונים כ"ל והריי ז"ל ור דלעולם ברשות המפקד ומייב לצערו מן התורה [זי פי מרוצה וגוב מציב האיש ולא מציב הקיד והיזא זיש ולא הצנוי רחיימו וגם לא כמז להפסח הוי המכילתא חמנה ראה ולי נראה דעיס דבריו ולל מהאי דביי צי וגוב מציב האיש ולא מציב הגב ורחיימו מדומטעין בית הגב פסוד הכפל וגוב מציב שומר חייב ככפל שיצ ברשות הכפיד אף שהכפיד קבל עליו אחריות מוקירי ישות המפקד וזי ראה מוכרעת דכן הרין גם לענין זיל ולא נחילאיו הצעלים שיהס אין יעולים להקדישו אין יעולים להקדישו משום שאינו ברשותו והגזין ול להקדישו משום שאינו שלו וליף לה גמרא צביי ו הכפל שנחמטע מדין קרא דוגוב מציב האיש ולא נב ובפקדון קיייל דיכול להקדיש מה שצבדכס הכפיד כייב דף פיה ח' ולמד מדין הכפל שמשלם בגב מציב מבואר כייב דף פ"ח בחומ' דיה לא חתפינן וכו' ועוד

שאלות ותשובות יורה דעה

מלא גם אמר שיה כמה שבוטות שאירע לו מוקרה לילה בלתי סתור והי גיב דם מעורב צורע כמו שמלא אית :

הנה צלח זה הרין צפוייה ומלאו אשאל שלא אכשל בדבר הלכה זה החל. א' אם הי המטעס צבדכר שרגיל האיש לראות דם צפי האמה צמת סגלת ורע או טפיטו שלו אדומה כדס או שרגיל ללאת דם מפי האמה שלו. איי טולה האשה צוה ודינה כיש לה מזה דקיייל דה דף ס"ז ח' דטולה צמכמה וכן הוא מפורש במשנת הרשב"א שהציח כריי בסוף סי' קל חזל הרשב"א מי שילא דם חמנו דרך פי האמה שלו צברגל פעם או פעמים בין ער ובין יסן בלא הרגשה וכשעת תשמיש חמלאו צברי האשה והאיש טפי דמים גם לאחר תשמיש כשהאיש מקנה וחחר ומקנה מולא טיפות דמים דרך פי האמה אם יש לחוס כפסק מזה או טולה צבעלה כמו שטינו ותולה צבנה ובעלה כו' ועוד שהאשה חזל חמנה לטות לה אורח כנשים זה כמה שנים. המשנה ודלי משמכר

תי לפעמי לשואלי דבר הי זי הלכה צהימר אשה קמת רוח אשר כמה פעמים אירע לה צראה דם מייס זרופין שלשה פעמים ופעמים שלא צרופין וביי ציי זה שנים ושמה כדרך נשים ולא ראהה כלל מייס ושמה שוב המקרה בלתי טורה הוי צראה שלשה פעמים ומדן למשמשה צמנך שבעלה חייב צחית עכ"ז [ואם המטעס ליריך לחקור צוה] כן נראה מלפון השאלה. ואח יס לה ווסס והדס אשר הוי מולאת על העד הוא זי צי הנמלא על העד. ובעלה אומר אשר הוא מרגיש חמנו לא מן האשה ואמר שמרגיש כמה פעמים בלב מרגיש צחיה פעם שמלא דם לאחז ובחיה פעם לא

סימן א